

Sklepi Sveta o referenčnem merilu za učno mobilnost

(2011/C 372/08)

SVET EVROPSKE UNIJE,

OB UPOŠTEVANJU

- Resolucije Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 14. decembra 2000 o akcijskem načrtu za mobilnost ⁽¹⁾,
- Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. julija 2001 o mobilnosti študentov, udeležencev usposabljanja, prostovoljcev, učiteljev in vodij usposabljanja v Skupnosti ⁽²⁾,
- Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o transnacionalni mobilnosti v Skupnosti zaradi izobraževanja in usposabljanja: Evropska listina kakovosti za mobilnost ⁽³⁾,
- Sklepov Sveta z dne 25. maja 2007 o skladnem okviru kazalnikov in meril za spremljanje napredka pri doseganju lizbonskih ciljev v izobraževanju in usposabljanju ⁽⁴⁾,
- Priporočila Sveta z dne 20. novembra 2008 o mobilnosti mladih prostovoljcev v Evropski uniji ⁽⁵⁾,
- Sklepov Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 21. novembra 2008, o mobilnosti mladih ⁽⁶⁾,
- Sklepov Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju („ET 2020“) ⁽⁷⁾,
- Resolucije Sveta z dne 27. novembra 2009 o prenovljenem okviru za evropsko sodelovanje na področju mladine (2010–2018) ⁽⁸⁾,
- Sklepov Sveta z dne 16. marca 2010 o strategiji Evropa 2020 ⁽⁹⁾,

- Sklepov Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 18. novembra 2010 o prednostnih nalogah za okrepljeno evropsko sodelovanje na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja za obdobje 2011–2020 ⁽¹⁰⁾,
- Sklepov Sveta z dne 19. novembra 2010 o pobudi *Mladi in mobilnost* – celovit pristop za obvladovanje izzivov, s katerimi se srečujejo mladi ⁽¹¹⁾,
- Sklepov Sveta z dne 14. februarja 2011 o vlogi izobraževanja in usposabljanja pri izvajanju strategije „Evropa 2020“ ⁽¹²⁾,
- Priporočila Sveta z dne 28. junija 2011: *Mladi in mobilnost* – spodbujanje učne mobilnosti mladih ⁽¹³⁾,
- Sklepov Sveta z dne 28. novembra 2011 o vzhodni razsežnosti sodelovanja mladih v demokratičnem življenju in njihove mobilnosti,
- Poročila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 7. julija 2011: Vmesni pregled programa Vseživljenjsko učenje ⁽¹⁴⁾;

TER GLEDE NA

rezultate konference predsedstva na temo učne mobilnosti, ki je bila od 17. do 19. oktobra 2011 v Sopotu;

OB SKLICEVANJU NA NASLEDNJE UGOTOVITVE:

po splošnem prepričanju učna mobilnost prispeva k večji zaposljivosti mladih, saj ti pridobijo ključna znanja in spretnosti ter kompetence, med drugim zlasti znanje jezikov in medkulturno razumevanje, pa tudi družbene in državljanske spretnosti, podjetniške veščine, spretnosti za reševanje problemov ter splošno ustvarjalnost. Učna mobilnost lahko ob tem, da zadevnim posameznikom prinaša dragocene izkušnje, pripomore tudi k izboljšanju splošne kakovosti izobraževanja, zlasti s tesnejšim sodelovanjem med izobraževalnimi ustanovami. Poleg tega lahko pripomore h krepitvi zavesti o evropski identiteti in državljanstvu;

⁽¹⁾ UL C 371 23.12.2000, str. 4.

⁽²⁾ UL L 215, 9.8.2001, str. 30.

⁽³⁾ UL L 394, 30.12.2006, str. 5.

⁽⁴⁾ UL C 311, 21.12.2007, str. 13.

⁽⁵⁾ UL C 319, 13.12.2008, str. 8.

⁽⁶⁾ UL C 320, 16.12.2008, str. 6.

⁽⁷⁾ UL C 119, 28.5.2009, str. 2.

⁽⁸⁾ UL C 311, 19.12.2009, str. 1.

⁽⁹⁾ Dok. 7586/10.

⁽¹⁰⁾ UL C 324, 1.12.2010, str. 5.

⁽¹¹⁾ UL C 326, 3.12.2010, str. 9.

⁽¹²⁾ UL C 70, 4.3.2011, str. 1.

⁽¹³⁾ UL C 199, 7.7.2011, str. 1.

⁽¹⁴⁾ Dok. 12668/11.

zato je eden od glavnih strateških ciljev politike EU na področju izobraževanja in usposabljanja zagotoviti čim širši dostop do mobilnosti za vse, tudi za prikrajšane skupine, in odpraviti preostale ovire, ki preprečujejo mobilnost;

SEZNANJA:

- s pozivom Sveta Komisiji na podlagi priporočila o Evropski listini kakovosti za mobilnost iz leta 2006, naj v tesnem sodelovanju z ustreznimi organi izboljša ali razvije po spolu razčlenjene statistične podatke o mobilnosti zaradi izobraževanja in usposabljanja ⁽¹⁵⁾,
- s poročilom foruma strokovnjakov za mobilnost na visoki ravni iz junija 2008, v katerem je zapisano, da bi bilo treba možnosti za učno mobilnost zagotoviti vsem mladim v Evropi,
- s ciljem na področju mobilnosti v visokem šolstvu v okviru bolonjskega procesa, ki je bil dogovorjen v Leuvnu in Louvain-la-Neuve aprila 2009,
- z zeleno knjigo Komisije iz julija 2009 o spodbujanju učne mobilnosti mladih ⁽¹⁶⁾,
- s sporočilom iz Brugesja iz decembra 2010 ter sklepi Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o prednostnih nalogah za okrepljeno evropsko sodelovanje na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja za obdobje 2011–2020 ⁽¹⁷⁾, v katerih je zapisano, da bi morali evropski sistemi poklicnega izobraževanja in usposabljanja do leta 2020 zagotavljati bistveno več možnosti za transnacionalno mobilnost,
- z delovnim dokumentom služb Komisije z dne 24. maja 2011 o oblikovanju referenčnih meril na področju izobraževanja za zaposljivost in učne mobilnosti ⁽¹⁸⁾,
- Sklepov Sveta z dne 28. in 29. novembra 2011 o jezikovnih kompetencah za spodbujanje mobilnosti;

PRIZNAVA, DA

- učna mobilnost prispeva tako k osebnemu kot poklicnemu razvoju mladih in povečuje njihovo zaposljivost in konkurenčnost, kar potrjujejo ne le programi EU na področjih izobraževanja, usposabljanja in mladine, temveč tudi več kvalitativnih mednarodnih študij o učni mobilnosti,

⁽¹⁵⁾ Glej opombo 3.

⁽¹⁶⁾ COM(2009) 329 konč.

⁽¹⁷⁾ Glej opombo 10.

⁽¹⁸⁾ Dok. 10697/11 – SEC(2011) 670 konč.

- bi z evropskim referenčnim merilom ⁽¹⁹⁾ za učno mobilnost skupaj z ustreznimi kazalniki ⁽²⁰⁾ lahko spodbudili prizadevanja držav članic, da dosežejo že dogovorjeni ⁽²¹⁾ cilj v zvezi s povečano mobilnostjo, in pripomogli k spremljanju njihovega napredka, pa tudi prepoznali primere dobre prakse in podprli nove pobude za vzajemno učenje,
- bi morali v mejah razpoložljivih virov zbirati podatke, potrebne za oceno napredka z vidika evropskega referenčnega merila za učno mobilnost,
- bi bilo treba pri tem referenčnem merilu zaradi upoštevanja različnih izobraževalnih okolij razlikovati med dvema glavnima področjema: visokim šolstvom ter začetnim poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem,
- je pomembno tudi to, da se zadevno referenčno merilo pospremi s kazalnikom za vse vrste mobilnosti, ki jo uresničujejo mladi, vključno z mobilnostjo, do katere prihaja v formalnih in neformalnih okvirih.

POZIVA DRŽAVE ČLANICE, NAJ:

ob upoštevanju razlik med posameznimi državami članicami,

1. ob upoštevanju določb priporočila Sveta z dne 28. junija 2011 o spodbujanju učne mobilnosti mladih sprejmejo ukrepe – tako na nacionalni kot na evropski ravni – za večjo učno mobilnost ter za doseg evropskega referenčnega merila iz Priloge k tem sklepom;
2. na podlagi razpoložljivih virov in instrumentov ter ob čim večjem zmanjšanju upravnih bremen in stroškov izboljšajo zbiranje podatkov o učni mobilnosti na vseh stopnjah visokega šolstva ter v osnovnem poklicnem izobraževanju in usposabljanju in o učni mobilnosti mladih na splošno, da bi lahko ocenili napredek na podlagi evropskega referenčnega merila in kazalnika iz Priloge;
3. spodbujajo izvajanje in uporabo programov in instrumentov EU, ki pripomorejo k učni mobilnosti in vseživljenjskemu učenju, med drugim tudi Europassa, Youthpassa, evropskega ogrodja kvalifikacij ter sistemov ECTS in ECVET;

⁽¹⁹⁾ Kakor je navedeno v strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju, gre tu za referenčno raven povprečne evropske uspešnosti, ki je ne bi smeli šteti za konkreten cilj, ki bi ga posamezne države morale doseči, pač pa bi jo morali šteti za skupni cilj, ki naj ga pomagajo doseči države članice (UL C 119, 28.5.2009, str. 2).

⁽²⁰⁾ Urediti v okviru evropskega statističnega sistema.

⁽²¹⁾ Glej sklepe Sveta iz novembra 2008 o mobilnosti mladih (glej opombo 6).

POZIVA KOMISIJO, NAJ:

1. zlasti ob pomoči Eurostata sodeluje z državami članicami in jim pomaga izboljšati razpoložljivost zadevnih kazalnikov in statistike v obdobju do leta 2020. Pri tem bi bilo treba čim bolj izkoristiti razpoložljive statistične podatke in ankete v gospodinjstvih, da bi bili upravni stroški in bremena čim manjši;
2. zlasti s pomočjo rednih poročil o napredku pregleduje, v kolikšni meri se dosegajo cilji na področju mobilnosti, določeni v okviru „ET 2020“;
3. do konca leta 2015 poroča Svetu, da bi ta lahko ponovno pregledal in po potrebi spremenil evropsko referenčno merilo za učno mobilnost iz Priloge;

IN DRŽAVE ČLANICE POZIVA, NAJ OB POMOČI KOMISIJE:

1. spremljajo napredek in uspešnost na področju nadnacionalne učne mobilnosti tako na nacionalni kot evropski ravni, med drugim z zbiranjem kvalitativnih informacij o primerih dobre prakse, da bo oblikovanje politik lahko podprto z dejstvi;
2. v zvezi z učno mobilnostjo v visokem šolstvu: z uporabo razpoložljivih sredstev in močno sinergijo z bolonjskim

procesom izboljšajo zbiranje podatkov (tudi podatkov o prenosu kreditnih točk in pridobljenih nazivov) iz upravnih in drugih virov o mobilnosti študentov na vseh stopnjah, in sicer zlasti ob zaključku študija, da bi ocenili napredek glede na referenčno merilo iz Priloge (del I, točka 1);

3. v zvezi z učno mobilnostjo v začetnem poklicnem izobraževanju in usposabljanju: čim bolj izkoristijo ankete v gospodinjstvih, da bi zbrale tiste podatke o učni mobilnosti, s katerimi bi podprle referenčno merilo iz Priloge (del I, točka 2);
4. v zvezi z učno mobilnostjo mladih na splošno: čim bolj izkoristijo razpoložljive ankete v gospodinjstvih, da bi zbrale podatke, potrebne za oblikovanje skupnega kazalnika za formalno in neformalno učno mobilnost, vključno z različicami v zvezi z neformalno mobilnostjo, da dopolnijo prikaz kazalnikov EU na področju mladine⁽²²⁾ in po možnosti razširijo referenčno merilo za učno mobilnost tako, da bi v prihodnosti zajelo mobilnost mladih na splošno (del II Priloge);
5. preučijo, kako izkoristiti razpoložljive ankete o učiteljih na vseh ravneh izobraževanja, da bi oblikovale kazalnike mobilnosti učiteljev in po možnosti razširile referenčno merilo za učno mobilnost tako, da bi bila v prihodnosti vanj zajeta tudi mobilnost učiteljev⁽²³⁾.

⁽²²⁾ Dok. 8320/11 – SEC(2011) 401 konč.

⁽²³⁾ Kot je navedeno v strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju iz leta 2009 (glej opombo 7).

PRILOGA

REFERENČNA RAVEN POVPREČNE EVROPSKE USPEŠNOSTI

(„Evropsko merilo“)

NA PODROČJU UČNE MOBILNOSTI

Države članice so se leta 2009 dogovorile, da bi bilo treba uresničevanje ciljev, opredeljenih v Sklepih Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju ⁽¹⁾, opreti na referenčne ravni povprečne evropske uspešnosti („evropska merila“), saj se te lahko uporabijo za spremljanje napredka in pri prepoznavanju izzivov ter prispevajo k oblikovanju iz dejstev izhajajočih politik. Takrat je bil dosežen tudi dogovor o petih evropskih referenčnih merilih, Komisiji pa predložena zahteva, naj pripravi predloge za nadaljnja referenčna merila, vključno z merilom za učno mobilnost.

Države članice so preučile predloge iz delovnega dokumenta služb Komisije z dne 24. maja 2011 ⁽²⁾, na podlagi česar zdaj soglašajo tudi z naslednjim referenčnim merilom za učno mobilnost, ki razlikuje med dvema glavnima področjema – visokim šolstvom ter začetnim poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem.

Evropsko referenčno merilo za učno mobilnost na obeh spodaj navedenih področjih dopolnjuje merila, sprejeta maja 2009. Zato bi morala ta temeljiti le na primerljivih podatkih, upoštevati pa bi morala tudi razlike med posameznimi državami članicami. Teh meril ne bi smeli šteti za konkretne cilje, ki naj jih posamezne države dosežejo do leta 2020. Namesto tega naj države članice na podlagi nacionalnih prednostnih nalog in ob upoštevanju spreminjajočih se gospodarskih razmer razmislijo, kako in v kolikšni meri lahko z nacionalnimi ukrepi prispevajo k skupnemu doseganju evropskega merila na spodaj navedenih področjih.

Poleg tega bi bilo treba oblikovati kazalnik učne mobilnosti mladih na splošno, in sicer tako znotraj formalnega kot znotraj neformalnega učenja, da bi bilo mogoče razširiti referenčno merilo za učno mobilnost tako, da bi v prihodnosti zajelo učno mobilnost mladih v kakršnem koli okviru.

Učna mobilnost je opredeljena kot fizična mobilnost in upošteva mobilnost po vsem svetu.

I. REFERENČNO MERILO ZA UČNO MOBILNOST

1. *Učna mobilnost v visokem šolstvu*

Da bi povečali udeležbo visokošolskih študentov v učni mobilnosti:

Do leta 2020 naj bi v EU povprečno vsaj 20 % visokošolskih diplomantov en del visokošolskega študija ali usposabljanja opravilo v tujini (vključno z delovno prakso); to obdobje bi morale imeti vrednost najmanj 15 kreditnih točk ECTS ali trajati najmanj tri mesece.

Pri merjenju nacionalnih ravni mobilnosti se lahko upoštevajo krajša obdobja, če jih prizna posamezna država članica v okviru kvalitativnega programa mobilnosti in so zabeležena ločeno.

Države članice in Komisija naj sodelujejo z ustreznimi bolonjskimi forumi, da bi uskladili pragove pri številu kreditnih točk ECTS in minimalna študijska obdobja, s čimer bi se zagotovili kakovost in boljša usklajenost z bolonjskim procesom.

Države članice naj zagotovijo polno priznanje študijskih obdobj v tujini.

2. *Učna mobilnost v osnovnem poklicnem izobraževanju in usposabljanju*

Da bi povečali sodelovanje udeležencev osnovnega poklicnega izobraževanja in usposabljanja v učni mobilnosti:

Do leta 2020 bi morale v EU povprečno vsaj 6 % mladih od 18 do 34 let z dokončano osnovno poklicno izobrazbo in usposobljenostjo najmanj dva tedna ⁽³⁾ študija ali usposabljanja (ali manj, če je potrjeno z Europassom) v okviru osnovnega poklicnega izobraževanja in usposabljanja (vključno z delovno prakso) opraviti v tujini.

⁽¹⁾ UL C 119, 28.5.2009, str. 2.

⁽²⁾ Dok. 10697/11.

⁽³⁾ Tj. 10 delovnih dni.

Države članice naj uporabljajo ustrezne instrumente, kot so Europass ter sistema ECVET in EQAVET, da zagotovijo kakovost.

Referenčno merilo – tudi njegova opredelitev in ciljna raven – se po potrebi pregleda/spremeni do konca leta 2015.

II. KAZALNIK UČNE MOBILNOSTI MLADIH NA SPLOŠNO

To je globalen kazalnik učne mobilnosti, ki omogoča beleženje kakršne koli učne izkušnje, ki jo mladi pridobijo v tujini. Zajema časovno neopredeljeno učno mobilnost znotraj formalnih sistemov izobraževanja in usposabljanja na kateri koli ravni, pa tudi učno mobilnost v neformalnih okvirih, vključno z izmenjavami mladih ali prostovoljnimi dejavnostmi.
